

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. Чирпан, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ II, в публично заседание на
дванадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тихомир К. Колев

при участието на секретаря Донка Д. Василева
като разгледа докладваното от Тихомир К. Колев Административно
наказателно дело № 20235540200151 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба от И. П. С., с ЕГН *****, с
адрес: **, против електронен фиш серия К № 6337211, издаден от ОД на МВР Стара Загора,
с което му е наложено административно наказание - глоба в размер на 600,00 лв. за
извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21 ал. 1 от ЗДвП и е с правно основание
чл. 59 и следващите от Раздел V на ЗАНН.

Жалбоподателят останал недоволен от така издадения електронен фиш и моли да
бъде изцяло отменен като незаконосъобразен. Излага подробни съображения за това. Не
претендира за разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, но взема
становище по жалбата като твърди, че издадения ЕФ е законосъобразен, правилен и
обоснован, като не са налице посочените в жалбата пороци на акта. В случай, че се
претендират разноски за процесуално представителство на оправомощен адвокат и са
представени доказателства за реално заплатен хонорар, на осн. чл. 63д ал.2 от ЗАНН прави
възражение за прекомерност и моли съдът да присъди разноски в минимален размер. Моли,
да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в полза на ОДМВР Ст.Загора.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени доказателства, преценени по
отделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата е допустима и разгледана по същество неоснователна, поради следното:

Видно от представените по делото писмени доказателства се установява, че жалбата
е подадена в срок.

Установи се по делото, че с електронен фиш серия К № 6337211 е наложено на
жалбоподателя административно наказание- глоба в размер на 600 лв. на основание чл. 189
ал. 4 във вр. с чл. 182 ал. 4 вр. ал. 2 т. 4 от ЗДвП, затова че: “ На 10.09.2022г. в 12.42ч. в обл.
Ст.Загора, АМ Тракия, км.170, управлява в посока към гр. Бургас, при ограничение от 140
км/ч въведено за автомагистрала. Нарушението е установено с АТСС / TFR1-M /. Отчетен
е километров толеранс от - 3%. Нарушението е извършено в условията на повторност в
едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/ 4137168, с ** е извършено нарушение за

скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство № TFR1-M572, разрешена стойност на скоростта – 140км/ч., установена стойност на скоростта – 171км/ч, превишена стойност на скоростта – 31км/ч. “, с което е нарушил чл. член 21 ал.1 от ЗДвП.

Съдът намира жалбата за допустима, тъй като е подадена от надлежна страна – наказано лице, което единствено чрез право на жалба може да си гарантира правото да оспори административното обвинение и съответната административно – наказателна санкция. Същата е подадена в установения от Закона срок.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл. 182, ал. 4 от ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредба когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца.

Съдът намира, че от формална страна електронния фиш съдържа всички изискуеми съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП реквизити.

Нарушението е безспорно установено от приложената разпечатка от автоматизираното техническото средство и приложения снимков материал, като същите са годно доказателствено средство.

Описаната в процесния ЕФ скорост е била констатирана със система за контрол на скоростния режим автоматизирано техническо средство № TFR1-M572, годна радарна система преминала успешно проверка.

От горното безспорно се установява, че процесният автомобил се е движил с превишена скорост в пътен участък, за който е влязло ограничение от 140 км. ч. автомагистрала Тракия.

Фиксирана е скоростта на превозното средство, регистрационен номер, датата и точния час, посоката на движение и др. В тази връзка по делото са приети като доказателства - удостоверение за одобрен тип средство за измерване, протокол за проверка на радарното средство, протокол за използване на АТСС, снимков материал, от които се установява по безспорен начин техническата годност на използваното в случая средство и ограничението въведено на този участък от автомагистрала Тракия при км. 170.

По делото не се спори, че жалбоподателят е собственик на въпросното МПС, както и обстоятелството, че именно същия е управлявал същото.

В случая, ако жалбоподателят е счел, че не е извършил нарушението, е следвало след като му е бил връчен ЕФ да упражни правата си по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП в срок, като депозира писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи.

Видно от събраните по делото доказателства жалбоподателят не е оспорил тези обстоятелства и не е депозирал декларация, от която да се установява, че друго лице е управлявало процесното МПС на процесната дата.

В хода на административно - наказателното производство не са допуснати

съществени нарушения на процесуални правила, включая сочените в жалбата. В ЕФ са описани в достатъчна степен всички елементи от състава на административното нарушение и няма съмнение, че тези факти индивидуализират нарушението от обективна и субективна страна. При издаването на ЕФ, също не са допуснати съществени процесуални нарушения, направено е точно описание на нарушението, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които то е било извършено, законовите разпоредби, които са нарушени.

В хода на съдебното производство не бяха събрани доказателства, установяващи различни от посочените факти.

По отношение на правната квалификация по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП във връзка с чл.21, ал1 от ЗДвП изрично посочена в обжалвания ЕФ съдът счита, че следва да отбележи следното :

Съдът намира, че в случая е налице неправилна правна квалификация на санкционираното нарушение.

В случая в електронния фиш не е описан знак който да въвежда ограничение на скоростта извън предвидената с чл. 21, ал. 1 ЗДвП 140, км в час за автомагистрала, поради което и неправилно нарушението е квалифицирано по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП. При така направеното описание на нарушението, съдържащо се в електронния фиш, коректната правна квалификация на нарушението е чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Така констатираният пропуск обаче не предпоставя отмяна на санкционния акт с оглед задължителните за съдилищата указания на Тълкувателно решение № 8/16.09.2021 г. по т. д. № 1/2020 г. ОСС от I и II колегия на ВАС. С цитираното тълкувателно решение е разяснено, че в производството по реда на раздел пети, глава трета от ЗАНН районният съд има правомощия да преквалифицира описаното в НП изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. Същите правомощия са предоставени на съда и на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН /в сила от 23.12.2021 г. /, съгласно която разпоредба съдът може да измени електронния фиш, като приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение без съществено изменение на обстоятелствата по нарушението.

В настоящия случай, доколкото липсва съществено изменение на обстоятелствата, при което е било извършено нарушението, въззивният съд разполага с възможността да преквалифицира нарушението като такова по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като приложи закон за същото нарушение.

Предвид на изложеното, правилно е била ангажирана отговорността на жалбоподателя.

От обективна страна, процесното моторно превозно средство, е управлявано с превишена скорост – в случая със скорост, в участък, за който стойността на скоростта, която не е трябвало да се превишава е 140 км/ч.

Видно от ЕФ същият е издаден от ОД на МВР – Стара Загора и именно тази дирекция е компетентна да го издаде с оглед мястото на извършване на нарушението.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП "... Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи", който именно образец е използван в случая.

При определяне на наказанието наказващият орган е съобразил правилно основанията за налагането му и е наложил единственото предвидено в закона наказание за това нарушение.

За прецизност съдът счита, че следва да посочи и следното: Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 1, т. 4 от ЗСВ, При противоречива или неправилна практика по тълкуването и прилагането на закона се приема тълкувателно решение от общото събрание на колегиите във Върховния административен съд, а нормата на чл. 130, ал. 2 от ЗСВ регламентира, че те са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове. Следва обаче да се отбележи, че Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г., постановено по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ВАС е постановено съобразно действащата към момента на приемането му нормативна уредба, която впоследствие е променена, поради което и в този му вид, тълкувателно решение е неприложимо в настоящия момент.

Нарушението е установено по надлежния ред с приложените писмени доказателства, а при издаването на електронния фиш не са допуснати нарушения на процесуалните правила, жалбоподателят е уведомен за издаденият електронен фиш, не е подал възражение, като по този начин е осигурено участието му в развитото се производство по реализирането на административнонаказателната му отговорност и е гарантирано в пълна степен правото му на защита.

Съдът намира за необходимо да посочи, че правилата за издаване на АУАН и НП, разписани в ЗАНН, в случаи като процесния са дерогирани от специфичните изисквания на нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, която детерминира процесуалния ред за ангажиране на административнонаказателна отговорност и формалните изисквания към санкционния акт в зависимост от това дали нарушението е констатирано от техническо средство без човешка намеса или с техническо средство, но непосредствено използвано и управлявано от съответно длъжностно лице. При установяване на нарушението от съответното техническо средство, електронният фиш се издава в отсъствието и на нарушителя и на контролен орган. Самият фиш представлява типизиран документ (електронно изявление за знание, което има удостоверителен характер), възпроизвеждащ установени неприсъствено факти (без възприемането им от човешки сетивен орган, а чрез технически способ от годно за това средство), като в случаите на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП акт за установяване на нарушение не се издава и тази фаза на производството не съществува.

При извършената проверка настоящата инстанция установи, че процедурата по санкциониране на водач по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е приложима в разглеждания случай. Тази процедурата по ангажиране на административнонаказателна отговорност е различна от описаната в ЗАНН относно установяването на административните нарушения и ангажирането отговорността на нарушителя. Началото на производството по издаване на електронен фиш се поставя със заснемане на извършеното нарушение посредством техническо средство, което заменя фазата на съставяне на АУАН по см. на чл. 40 и сл. от ЗАНН. Специалният начин на установяване на административното нарушение е в съответствие с разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, съгласно която при изпълнение на функциите си определените от министъра на вътрешните работи служби, имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, т. е. законово регламентирано е правото на ползване от страна на контролните органи на съответните технически средства при установяването на деяния от вида на процесното. В този смисъл е и нормата на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП, изрично установяваща като годни веществени доказателства в административнонаказателното производство снимките, видеозаписите и разпечатките, изготвени с технически средства или системи от посочения вид. Ето защо,

когато нарушението е установено с такива технически средства или системи, е възможно то да бъде доказано и само с данните от тях, обективирани на хартиен носител /под форма на разпечатката, снимки или др. /, чрез които по безспорен начин да се установят времето, мястото на нарушението, регистрираната скорост и да се индивидуализира МПС, което се движи с такава скорост. От друга страна изявлението, записано /обективирано/ върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено въз основа на постъпилите и обработени данни за нарушението от автоматизирани технически средства, и данните за собственика на МПС, съдържащи се в административно-информационната система, съставлява регламентирания в закона електронен фиш и е своеобразен аналог на наказателното постановление. Горното важи и за изявленията, обективирани върху хартиен носител, установяващи датите на преглед на посочените по-горе данни, самоличността и длъжностното качество на лицето, извършило прегледа, и направените констатации.

Съдържанието на електронния фиш е нормативно определено в специалния закон /чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП/ и изключва субсидиарното прилагане на чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН. Съгласно легалната дефиниция на § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП, електронният фиш представлява електронно изявление, което като такова има безспорно авторство, поради което не е необходимо посочването на конкретното лице, издало този фиш. Тъй като с чл. 188, ал. 1, изр. второ от ЗДвП е установена и оборимата презумпция, че автомобилът се управлява от неговия собственик, тежестта за доказването на друг нарушител се носи от собственика на МПС, в едно производство по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, което не предхожда издаването на първоначалния фиш и каквото производство в случая не е иницирано от жалбоподателя. Предвид изложеното по-горе относно доказателствената стойност на данните от техническото средство, не е налице неустановеност на нарушението. При установена изправност на техническото средство, няма основание да се приеме, че някои от отразените в него параметри, са неверни.

Съдът счита, че следва да отбележи и следното: Независимо от факта, че протоколът за използване на АТСС от 11.09.2022 г., не е съпроводен със снимка на разположението на уреда съгласно изискванията на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, то това не води до недоказаност на административнонаказателното обвинение, т. к. в протокола е отразено, че АТСС е било разположено на път АМ Тракия , км.170 в посока от запад на изток, т.е. към гр. Бургас. Отделно от това по делото не се доказва да е променено, още повече незаконно, знаковото стопанство.

На осн. чл. 165, ал. 3 от ЗДвП е приета НАРЕДБА № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /ДВ, бр. 36 от 19 Май 2015 г., изм. и доп. ДВ, бр. 6 от 16 Януари 2018 г. /, като съгласно член първи същата урежда условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи (АТСС) за контрол на правилата за движение по пътищата. Съгласно член втори "стационарните и мобилните АТСС заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, с данни за установените нарушения на правилата за движение.

Съгласно чл. 189, ал. 15 от ЗДвП изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административно-наказателния процес. В цитираната наредба - чл. 5, ал. 1 определя, че всяко автоматизирано техническо средство и система за контрол на правилата за движение и изготвените статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, притежават уникален идентификационен номер. Такова статично изображение е изготвено и приложено от органа и това е така нар.

"клип". Видно от приложеното веществено доказателство, то удостоверява час на заснемане на движение на лекия автомобил с рег. номер по арг. на цитираната норма от ЗДвП, същото следва да се приема за веществено доказателство, относно релевантните за конкретното нарушение факти от обективната действителност. Това включва и мястото на извършване /заснемане/ на нарушението. В тази насока съдът счита, че следва да подчертае, че в случая ясно се вижда на приложения снимков материал рег. номер на лекия автомобил.

Освен това по делото е прието, като не оспорено писменото доказателство Протокол по чл. 10 от наредбата, който е с от дата 11.09.2022 г. и удостоверява използване на TFR 1-M № 5472, каквото се сочи в ЕФ. От това доказателство се удостоверява, че техническото средство е използвано за контрол на скоростта на движение на път АМ Тракия, км.170 в посока от запад на изток, т.е. към гр. Бургас, които и данни се обективират в процесния ЕФ. Посочено е в протокола и периода на работа на устройството от 11,35 часа до 13,10 часа, а конкретно извършеното нарушение, според фиша е в 12,42 часа, т. е. попада в периода на използване на АТТС. От протокола също така се удостоверява по несъмнен начин, че ограничението на скоростта от 140 км. ч. ./ виж Решение № 301/ 21.10.2020 г. по КАНД № 250/ 2020 г. по описа на Адм. Стара Загора и др./.

И в заключение следва да бъде посочено, че съгласно § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. Същото по вид нарушение означава да е извършено деяние, което противоречи на едни и същи материално правни забрани и задължения на правилата за движение по пътищата, чието извършване може да бъде обявено за наказуемо и с повече от един санкционен състав – основен, квалифициран или привилегирован. В разпоредбата на чл. 182, ал. 4 вр. с ал. 1, ал. 2 от ЗДвП са съобразени правилата за спазване на ограниченията на скоростта за движение в населеното място и извън него, въведени с чл. 21, ал. 1 от същия закон. Без значение за съставомерността по чл. 182, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП е обстоятелството дали ограничението на скоростта е въведено с пътен знак или следва да се спазват ограниченията на чл. 21, ал. 1 от закона, защото според състава на чл. 182, ал. 1 деянието се състои в превишаване на установената за населено място скорост, а размера на наказанието е диференциран според стойността на превишението. Аналогична е техниката на законодателя при формиране на състава на чл. 182, ал. 2 от ЗДвП, предвиден за превишение на ограниченията за скорост извън населено място. Главното фактическо обстоятелство, което определя извършеното в условията на повторност, не е дали предходното представлява превишение на скоростта в населено или извън населено място, а дали представлява не спазване на правилата на чл. 21 от ЗДвП. От материалната нарушена разпоредба се определя и дали нарушението е същия вид или не. Онова, което определя деянието като същия вид е нарушаването на онези правила, чието спазване е охранено с въздигане на деянието в наказуемо административно нарушение, независимо от предвидените отделни състави. Вида на нарушението, както и на престъплението се определя от защитения обект и това в случая са обществените отношения, свързани със задължението за спазване на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП като посоченото в чл. 21, ал. 2 от ЗДвП няма значение на самостоятелна норма без хипотезата на първата алинея – спазват се ограниченията на скоростта навсякъде по пътищата, отворени за

обществено ползване – в населено място и извън него, установени от закона или указани с пътен знак. Това е цялата норма, съдържаща се в чл. 21 от ЗДвП. За този вид неправомерно поведение, а именно неспазване на правилата на чл. 21 от ЗДвП е предвидено административно наказание, чрез административно наказателната разпоредба на чл. 182, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП, съдържаща не два, а три състава. Едно деяние може да осъществява и повече от един състав на същото по вид нарушение, а примера е именно чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, който съдържа квалифициращо обстоятелство и съответно по-висока по размер административна санкция.

По изложените съображения, обжалвания електронен фиш следва да бъде изменен в частта на правната квалификация на нарушението от чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП на чл. 21, ал. 1 ЗДвП,

По разноските:

Предвид изхода от спора разноски не се дължат.

Водим от горното и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ електронен фиш серия К № 6337211, издаден от ОД на МВР Стара Загора, с който на И. П. С., с ЕГН *****, с адрес: **, е наложено административно наказание- глоба в размер на 600 лв., на основание чл. 189, ал.4 вр. във вр. с чл. 182 ал. 4 вр. ал. 2 т. 4 от ЗДвП, като ИЗМЕНЯ правната квалификация на нарушението от чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд Стара Загора в 14-дневен срок получаване на съобщението до страните.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____